

ЕЗОП

ЧОВЕК И САТИР

Превод от старогръцки: Тодор Сарафов, 1967

chitanka.info

Разказва се, че някога един човек се сприятелил с някакъв сатир^[1]. Дошла зимата, настъпил студ. Човекът поднесъл длани към устата си и задухал в тях. Сатирът го запитал защо постъпва така. Отговорил му, че си затопля ръцете от студа. Сетне, когато седнал пред приготвената им трапеза, човекът, понеже ястието било много горещо, си вземал по малко и го поднасял към устата си, като духал. Отново го попитал сатирът защо прави така. Човекът му отговорил, че охлажда яденето, понеже е много горещо. А онзи забелязал:

— Еее, драги! Отказвам се от приятелството с тебе, понеже от една и съща уста изпускаш и топлина, и студ.

Впрочем и ние трябва да отбягваме дружбата с такива, чието поведение е двойствено.

[1] *Сатир* — горско божество. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.